

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 390.

98de Møde.

Torsdagen den 13de Juni.

(Forts.)

§ 12.

Denne Lov, der træder ifølgelig for de hidtil bestaaende Love og Anordninger om Krigsvanføre, omfatter alle de Personer, som tjene tro i Land- og Søehæren. De Krigsvanføre, hvis Stilling er fastsat før end Krigens Udbrud d. 24de Marts 1848, vedblive at behandles efter den tidligere Lovgivning, hvorimod de, hvis Vanførsel hidrører fra denne sidste Krig, ere berettigede til at blive behandlet efter de i nærværende Lov givne Forrifter. Ere de Paagjældende tilfredse med de Vilkaar, de allerede have faaet, da skulle disse ikke lide nogen Forandring.

§ 13.

Enhver, som i Medfør af denne Lov anseer sig berettiget til en Livrente af Staten, har at henvende sig til Invalidcommissjonen, for at faae sit Krav undersøgt og paa kjendt. Denne Commissjon skal bestaae af 5 lønede Medlemmer, som udværgnes af Kongen efter Justisministerens Indstilling. Dens Hverv er udløbet 2 Aar efter Fredens Slutning, til hvilken Tid alle Krav skulle være paa kjendte. Af hvilken Myndighed Commissjonen da skal afsløses, bliver at bestemme ved Lov.

§ 14.

Invalidcommissjonen har snarest muligt at udarbejde en Forfrist for, hvilke Bevisligheder den, som vil gjøre sit Krav gjældende, maa fremlægge, og hvorledes disse bringes tilveie. Den bør sørge for, at de givne Bestemmelser ikke udkræve en vanskeligere og vidløftigere Fremgangsmaade end nødvendigt er, for at forebygge Svig og Feiltagelse.

§ 15.

Det skal være Pligt for alle Embedsmænd, uden Betaling at meddele Enhver, som ifølge

denne Lov troer sig berettiget til Livrente, de, Dplysninger og Bidnesbyrd, som deres nuværende eller tidligere Embedsstilling sætter dem istand til at afgive.

Ligeledes skal det være Pligt for alle Embedsmænd, uden Betaling at meddele Invalidcommissjonen de Dplysninger og Bidnesbyrd, som den anseer det nødvendigt at indhente, for at prøve de fremsatte Krav.

§ 16.

Alle Thingsvidnesager, som foretages, for at oplyse noget Krav paa Livrente efter nærværende Lov, bør behandles polititretsvis. Dommeren har herunder at varetage Alt, hvad der kan tjene til Sagens fuldstændigste Dplysning, og bør derfor ogsaa kalde og afhøre andre Vidner end dem, der ere fremstillede af den Paagjældende, naar der er grundet Marsag til at formode, at yderligere og paalideligere Beviser derved kunne bringes tilveie. Under saadanne Sager bliver intet Retssgebyr at erlægge.

§ 17.

Invalidcommissjonen skal, naar et Krav er fremsat, men de vedlagte Bevisligheder findes utilstrækkelige, selv søge at indhente de manglende Dplysninger; mislykkes dette, har den uophølgelig at sørge for, at den Paagjældende underrettes derom, med nøiagtig Angivelse af hvilke Dplysninger der endnu savnes, og, om muligt, tillige med Anvisning til, hvorledes disse kunne tilveiebringes.

§ 18.

Invalidcommissjonen skal kunne fordre, at Enhver, som i Medfør af denne Lov gjør Fordring paa Livrente, personligt fremstiller sig og afgiver Forklaring for den eller de Mænd, som efter dens Opfordring indfinde sig til en forudbestemt Tid paa et noie betegnet Sted, forudsat at dette ikke ligger over 4 Mile fra den Paagjældendes Opholdssted. Dog skal den, som ifølge paalidelige Mænds Bidnesbyrd er ude af Stand